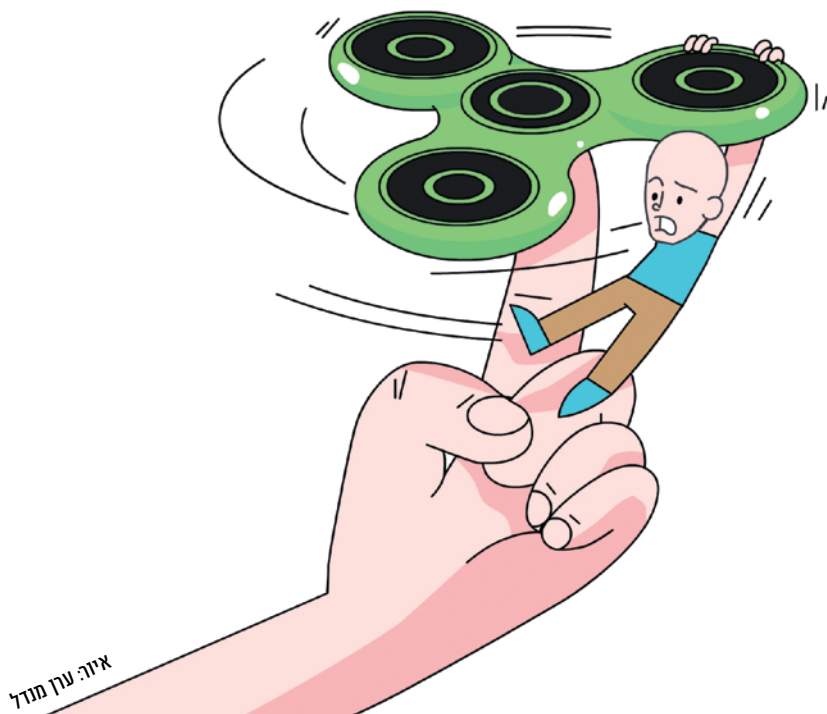

אבי נוסבאום לוקח ללב

שיעור ספינינג

אני לא מקנא במי שלא הצליח להשיג לילדים שלו "ספינר". אני כן מקנא במי שלא יודע מה זה ספינר

המאונחת והסביר לי על המחסור בספינרים, שקשור כנראה למשבר בין ארה"ב לצפון קוריאה או משהו כזה (לא הקשבת), הוא שלח אותי לחנות ספציפית ביפו והזהיר אותי שכדאי שאצא לדרך מהר כי המלאי, ממש כמו הקרדיט שלי אצל הילדה, מוגבל.

כשהגעתי, הבנתי שההגדרה "חנות" היתה מאוד נדיבה. מדובר בכך שהסתתר מאחורי תחנת דלק באחת השכונות הפנימיות של יפו. המוכר הוא טיפוס מגודל ומי לחץ, שכנראה מיהר לסגור את החנות כדי ללכת לעבודה השנייה שלו כמוזכ"ל כת השטן. כמעט בלחיצה אמרתי לו שרמזו לי שאפשר להשיג אצלו ספינר.

"ספינר? הרגע לקחו את האחרון. אבל אל תדאג, צריכים להגיע עוד בחורש הבא".

יצאתי מהחנות אבל וחפוי ראש. לא היה טעם להזמין אחד מראש לחורש הבא – הרי במונחים של ילדים מדובר בנצח, ועד אז כבר ישלש בשוק הלהיט הבא – השמינר או הטינר, או כל טמטום אחר שיורכב על ידי ילדים בסין כדי לתסכל הורים בישראל. בדרך הביתה כבר ראיתי ברמיוני ההיסטרי את כל ילדי הגן משחקים יחד בספינרים הנוצצים שלהם, בעוד הילדה שלי יושבת בצד, מנסה להרכיב אחד משלה ממקלות ומאבנים.

החניתי את האוטו ועליתי הביתה, מוכן להתמודד עם ההשלכות של הבטחת השווא שלא הצלחתי לעמוד בה. "אבא!" צרחה הילדה בשמחה כשפתחתי את הדלת. "תראה מה אמא קנתה לי!" היא חייכה והרימה לעברי צעצוע סגול ומסתובב. לא היה מקום לספק: ספינר!

הסתכלתי מופתע אל אשתי, שישבה על הספה ובידה ספל נס, כדי לקבל הסבר לנס שמחזיקה בתי. "היה מבצע בסופר – מי שקונה במאה שקלים יכול לקבל כזה בעש"ר שקלים. זה ממש צעצוע נחמד, נדמה לי שקוראים לזה ספינר. שמעת על זה?"

–"לא, לא שמעתי. מה אני אגיד לך, מאמי, כל שטות שמוציאים את מייד רצה לקנות לה".

nussheyom@gmail.com

5 אני שועל קרבות ותיק, וכבר צברתי לא מעט איקסים על החגורה וחיוכים מיותרים בכרטיס האשראי, החל מק"לפי הבאקוגן שהפכו את הבת שלי לקלפנית מכורה ועד ל"סליים" – הלהיט הקודם, שהיה בעצם ג'לי דוחה שמיוצר כנראה במפעל האמוניה בחיפה, ושעלה רק 5 שקלים לקורפסה ועוד 500 עבור ניקוי יבש לספות בסלון.

את כל המוצרים המיותרים האלו ועוד רבים אחרים הצלחתי להשיג נגד כל הסיכויים ונגד כל ההורים האחרים שרצו לרכוש אותם לפניי, ולכן שיערתי שגם הפעם, אחרי ביקור בעוד חנות, מקסימום שתיים, אצליח לשים את ידי על הגביע הקדוש.

בשלב הזה עוד לא ידעתי שמסע הקניות שלי הולך להפוך למסע כומתה. חנות אחרי חנות עברתי, בקניון, בשכונה הסמוכה, בקיוסקים ברחבי העיר, ואפילו ב"ענק הפרי" ראשונים וב"מחסן השינוע", או איך שלא קוראים לחנויות הענק שמתמחות באספקת שקט להורים. כלום ושום דבר. בכל חנות ידעו רק לספר לי על המלאי שאול ועל האספקה שלא הגיעה, כאילו מדובר בתיאורי הקרבות על הקסטל במלחמת תש"ח.

הייתי על סף ייאוש, והחלתי להרים טלפון לירידי ק'. אקדים ואומר שק' (שזה גם שם משפחתו וגם קיצור של קומבינה) הוא "החבר המסדר" שלי. מכרטיסים למופעים מבוזקשים ועד למקומות בבית מלון באילת בערב חג, בכל פעם שצריך משהו שאי אפשר להשיג, ק' משיג. תמיד יש לו איזה משהו שמכיר משהו שמכיר אותו, ומכיוון שהוא מכיר אותי ומחבב אותי (או לפחות עדיין עונה לי לשיחות), גם אני יכול להיעזר ברשת הקשרים הענפה שלו כדי להימלט על מבוקשי.

גם הפעם ק' לא איכזב. אחרי שנוף בי על ההצעה

השבוע, רגע לפני שיצאתי מהחדר של הבת שלי אחרי נשיקת הלילה טוב, הקטנה הזדקפה במיטה ובקול הכי חמוד שלה אמרה: "אבוש, תקנה לי בבקשה ספינר". את החלק הראשון של המשפט ("תקנה לי") אני דווקא מכיר מצוין. אבל ספינר? מה זה ספינר?

"לכולם כבר יש, אז תקנה לי?"

–"בטח. מחר אקנה לך. לילה טוב, מתוקה".

כשהילדה נדרמה, רצתי למקור המידע הכי שימושי בסביבה כשאשתי לא בסביבה, גוגל. שם גיליתי שהספינר הוא בעצם חתיכת פלסטיק משולשת, שבתוכה מסתובבות שלוש טבעות מתכת, ועוד אחת באמצע. המבנה הזה מאפשר לילד לסובב את הספינר לכל כיוון אפשרי, ובעיקר לסובב על האצבע את ההורים, שאמורים עכשיו לרוץ לחנות הצעצועים הקרובה ולרכוש לילד את הלהיט התורן. למחרת בבוקר, מייד אחרי שהורדתי את הילדה בגן, קפתי לחנות הצעצועים השכונתית כדי לרכוש את הספינר שהבטחתי ולזכות בתהילת עולם ובמועמדות לתואר "אב השנה". "בוקר טוב!" פניתי אל המוכר, "אני רוצה ספינר, ואם אפשר סגול בבקשה, זה הצבע האהוב על הילדה".

המוכר הביט בי, מיצמץ, ומייד פרץ בצחוק גדול. זוג אימהות שבדיוק חיפשו מתנה בחנות הצעצועים שלו, ונדמה לי שיחד איתן גיחך גם כלב שעבר בחוץ. "ספינר הוא רוצה... וואללה, קודר אתה נוסבאום. הרגת אותי. מאיפה אתה מביא את הבריות האלה?" אמר המוכר וניגב דמעות

ממשקפי הראייה. לנוכח מבטי המופתע עד נעלב, אחת האימהות בחנות הואילה להסביר לי שהדרך היחידה להשיג ספינר בימים אלה היא להזמין אותו באינטרנט מסין, אלא שבגלל יעילות שירותי הדואר בישראל, יש סיכוי טוב שהספינר שלי יגיע בדיוק בזמן כדי לשמש מתנת גיוס לילדה. סירבתי לשקוע במרה שחורה. כאבא לילדה בת כמעט

המוכר הביט בי, מיצמץ, ומייד פרץ בצחוק גדול. שתי אימהות שבדיוק חיפשו מתנה בחנות הצעצועים שלו, ונדמה לי שיחד איתן גיחך גם כלב שעבר בחוץ